

[Indenrigsministeren.]

blive ufrugtbar, hvis den hindrer en i at lære. Derfor skulde det ærede Medlem hellere være glad over, at hans kritiske Sans virkelig kan faa Lov til at sove i Dag, og at det er andre gode Egenskaber, der nu kan tages i Brug af ham.

Det ærede Medlem talte om, at der maaske i Lovforslaget burde indsættes en Bestemmelse om en Genopførelsespligt. I og for sig kan der være noget tiltalende deri, og jeg har ogsaa selv været inde derpaa, men jeg tror alligevel, vi skal være meget varsomme med denne Tanke, i hvert Tilfælde tror jeg kun, den kan indføres i Lovgivningen i Form af en eller anden Bemyndigelse — hvis man overhovedet skal gøre det —, idet man ogsaa her maa huske paa, at vi aner saa lidt om, hvad der maatte komme til at foreligge. Hvad skal Genopførelsespligten bestaa i? Lad os tænke os, at der sker Skade i Adelgadekvarteret. Saa er det i hvert Tilfælde givet, at de Genopførelsesopgaver, der kommer til at foreligge, ikke kan tage Sigte paa at retablere en Tilstand som den, der er i Øjeblikket. Og jeg kunde nævne Dusiner af Eksempler paa, hvordan man med en Genopførelsespligt vilde komme til at staa over for noget, som ikke paa Forhaand kan afgrænses. Men det er muligt, man kan indsætte, som jeg siger, en eller anden Bemyndigelsesbestemmelse i den Henseende.

Det ærede Medlem udtalte dernæst Sympati for at gaa til et fælles Forbund i Stedet for disse fire Forbund. Jeg forstaa udmærket det ærede Medlems Tankegang, som for saa vidt kan være baade meget smuk og ogsaa rigtig, men jeg vil dog henstille, at man ikke fører det Spørgsmaal for stærkt frem, idet jeg er overbevist om, at det vilde lægge Hindringer i Vejen for den Enighed om dette Forslag, der i saa stort Omfang er til Stede ude i det praktiske Liv.

Saa havde det ærede Medlem Hr. Aksel Møller det Ønske, at de i § 15 omhandlede Forvaltningsnævn, der efter Forslaget først skal nedsættes efter Krigen, nedsættes straks, at det i hvert Fald maatte gælde for Nævnet her i Hovedstaden. Det er ogsaa mig bekendt, at Hovedstadens Grundejerforeninger har givet Udtryk for Ønske derom, men jeg kan føje til, at der over for Udvalget fra Provinsens Grundejere er givet lige saa stærkt Udtryk for Ønsket om, at det ikke sker.

Man staa her over for noget besynderligt. Gang paa Gang beklager Rigsdagsmænd sig over Forøgelse af Administrationen og over Antallet af Nævn, Kommis-

sioner og Udvalg; men naar man saa søger at hindre overflødige Nævn, hvad jeg somme Tider har bestræbt mig for, mislykkes disse Bestræbelser næsten altid, naar jeg kommer her til Rigsdagen — og i øvrigt ogsaa andre Steder, uden for Rigsdagen —, for fra en eller anden Side ønskes altid et Nævn, en Kommission eller et Udvalg, og saa er man tilbøjelig til at give efter, fordi det til syvende og sidst maaske ikke er saa afgørende. Og paa den Maades øges Antallet af Nævn, Kommissioner og Udvalg, medens de, der har været med til at kræve dem nedsat, kritiserer det store Antal. Lige saadan her; nu er Spillet i Gang igen. Det er mig umuligt at se den saglige Begrundelse for Nødvendigheden af at nedsætte dette Nævn nu. Fra Udvalgets Side har man i en Skrivelse til mig, foranlediget af Henvendelsen fra Grundejerne her i København, taget Afstand derfra.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller anførte som Begrundelse for at nedsætte Nævnet nu, at der derigennem kunde ske en Afgørelse af Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Afgrænsningen af Forsikringsobjekterne, saa det blev klart, hvilke der var undtaget fra Forsikringen. Denne Tanke er der ogsaa fra Udvalget fremsat et Par Bemærkninger om, idet Udvalget siger, at man har bestræbt sig for at anvende klare Kriterier ved Afgrænsningen i § 3, Stk. 1, og at Forvaltningsnævnets Afgørelse af, om en Ejendom falder inden for eller uden for Forsikringen, ikke er endelig, men kan indbringes for Domstolene, og saa længe Nævnet ikke er nedsat, vil denne Funktion kunne udøves af Indenrigsministeriet med Rekurs til Domstolene, saaledes som man kan se af Lovforslagets § 20. Jeg kan derfor ikke erkende, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Begrundelse giver fornøden Baggrund for atter at nedsætte et Nævn i Utide.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) talte om de kommunale Ejendomme, og det er noget, der kan underkastes et Skøn, hvor denne Grænse skal gaa. Man vil f. Eks. ogsaa af Udvalgets Bemærkninger til § 3 se, at man paa eet Punkt har sagt, at man er opmærksom paa, at Afgrænsningen paa dette Omraade ikke er ganske rationel. Jeg skal gerne være med til at drøfte med et kommende Udvalg, om man maa tage saadanne videre Hensyn, som det ærede Medlem talte om. I hvert Fald er det givet, at der ikke kan være noget forspildt ved, at dette Spørgsmaal nu kommer til Behandling her i Rigsdagen og i et Udvalg, hvor hele dette Forhold har